

NOTISER.

Tvenne fyndberättelser från 1752. Vid ordnande hösten 1903 å landsarkivet i Lund af från pastorsarkivet i Össjö, Norra Åsbo härad, Skåne ankonna arkivalier observerades i en af församlingens lysningsböcker nedanstående tvenne notiser, nedskrifna bland 1752 års lysningar.

1. I somars lät jag kasta up den så kallade *Rolfshög* uti Östen Wång — hvarest förmenes at Konung Rolf skal vara begrafwen, ock sedan iag brutit up 60 lass sten, fants på half annor ahlns djuplek botnen af en ler kruka, til ut seende som Serpentin, hwar uti fants en hop kål aldeles friska, samt et förrostat järn af half ahlns längd, til utseende som det hade varit en sabel elr annat swärd. dessa rudera blefwo satte i Össjö Sacerstia.

2. Likaledes har i sommar en bonde här utaf byen Nils Knutson wid *Kyrckkosten* på Össjö fälad, upgräfwit then wid Kyrckkosten wärande kullen, hwarest traditionen säger, at kyrckan och byen i fordom tid ståt, men skulle blifwit flyt för watn brist skul; ock sedan han hade upkastat 50 lass sten fants på botnen en fyrkantig släter sten om en ahln i fyrkant, hwar på stod en kruka med en hop torra ben uti, men inga kål, ock runt om kring kullen fants i en sirckel en rand wjter sand af en ahlns bredd; äfven som i en rid bane, der man plägar låta hästar löpa i lina; hwar af dömes at den tradition man haft om kyrko sten, ej varit annat än en ätte griffit. Platsen har jag beset, ock funnit these omständigheters riktighet, ock examinerat de personer, som varit Nils Knutsson behjelpige wid arbetet.

Notiserna torde tillhöra de äldstā mera fullständiga i sitt slag och utmärka sig för en nykterhet, som man icke är van att finna i tidens antikvariska litteratur. Upptecknaren är med säkerhet kyrkoherden *Jonas Bruzelius*, som vid den tiden var kyrkoherde i Össjö, och notiserna, nedskrifna med hans egen stil, äro bl. a. vittnesbörd om de gamla, goda anor, fornforskningen hade inom Bruzeliernas släkt. Det var ett icke ringa arbete, som förorsakades genom kyrkoherdens vetgirighet, och Bruzelius satte också tydligen ett stort värde på, hvad han fann. I stället för att, som väl den tiden de flesta skulle hafva gjort, kasta bort stumparne eller på sin höjd behålla dem själf som kuriosa, satte han in dem bland kyrkans inventarier att förvaras som socknens egendom.

Angående grafvarnes tidsställning är det utan noggrannare kännedom om de uppräfdä fornsakerna alltför vanskligt att yttra sig. Rolfs hög har icke tillhört någon i Skåne vanlig typ af järnåldersgrafvar.

Meddeladt af *Knut Stjerna*.